

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců Mgr. Radovana Havelce a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce: **Y. V.**, zast. Mgr. Ing. Janem Procházkou, LL. M. eur., advokátem se sídlem Nile House, Karolinská 654/2, Praha 8, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR, Odbor azylové a migrační politiky**, se sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 9. 2016, č. j.: OAM-801/ZA-ZA11-ZA16-2016, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 20. 9. 2018, č. j. 2 Az 59/2016 – 33, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **s e z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 18. 10. 2018 kasační stížnost žalobce (dále též „stěžovatel“) proti shora označenému rozsudku Městského soudu v Praze, jímž byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného, kterým bylo podle § 25 písm. i) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů, zastaveno řízení o žádosti o udělení mezinárodní ochrany z důvodu její nepřipustnosti podle § 10a písm. e) téhož zákona. Stěžovatel současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť *„výkon napadeného rozhodnutí by pro žalobce představoval nenahraditelnou újmu spočívající v realizaci jeho vyhoštění na Ukrajinu, a to bez meritorního posouzení jeho žádosti o mezinárodní ochranu.“* Podle stěžovatele přiznáním odkladného účinku nevznikne újma jiným osobám, jelikož jiné osoby nejsou napadeným rozhodnutím dotčeny.

[2] Žalovaný ve vyjádření k návrhu stěžovatele uvedl, že nesouhlasí s přiznáním odkladného účinku. Stěžovatel prakticky nevysvětluje, proč o přiznání odkladného účinku žádá a žádné konkrétní vyhoštění mu nehrozí. Stěžovatel také nevysvětluje, proč přiznání odkladného účinku není v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Nadto ani žalobě nebyl odkladný účinek přiznán a z podnětu kasační stížnosti je přezkoumáván rozsudek, kterým byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného o zastavení řízení ve věci opakované žádosti stěžovatele o udělení mezinárodní ochrany, nikoli rozhodnutí o správním vyhoštění. Žalovaný také uvedl, že aktuální pobyt stěžovatele mu není od 21. 12. 2016 znám, neboť stěžovatel opustil pobytové středisko a svůj další pobyt nenahlásil. Adresa uvedená v kasační stížnosti je tatáž, na které stěžovatel pobýval před dvěma lety po dobu propustek, není tedy zřejmé, zda jde skutečně o adresu, na které se stěžovatel zdržuje ve smyslu § 33 písm. e) příp. písm. b) zákona o azylu. Žalovaný

proto také navrhl, aby Nejvyšší správní soud řízení zastavil podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) ve spojení s § 33 zákona o azylu.

[3] Nejvyšší správní soud považuje za vhodné nejprve se vyjádřit k návrhu žalovaného na zastavení řízení podle § 47 písm. c s. ř. s. ve spojení s § 33 zákona o azylu. V posuzovaném případě byl stěžovatel umístěn v pobytovém středisku Kostelec nad Orlicí, které slouží k ubytování žadatelů po dobu řízení ve věci jejich žádostí o mezinárodní ochranu. V době, kdy stěžovatel opustil toto pobytové zařízení, však již nebyl v postavení žadatele o udělení mezinárodní ochrany, protože žaloba v jeho případě neměla odkladný účinek (§ 32 odst. 2 zákona o azylu) a odkladný účinek jí nebyl přiznán ani na žádost. Stěžovatel tedy od okamžiku opuštění pobytového zařízení neměl místo hlášeného pobytu ve smyslu § 77 zákona o azylu. Nejvyšší správní soud proto neshledal důvod k tomu, aby řízení o kasační stížnosti zastavil.

[4] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. „*[k]asační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užíje přiměřeně. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. „[s]oud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.“* Podle § 73 odst. 3 s. ř. s. „*[p]řiznáním odkladného účinku se pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí.“*

[5] Ze shora citovaných ustanovení plyne, že v řízení o kasační stížnosti může Nejvyšší správní soud přiznat kasační stížnosti odkladný účinek tehdy, pokud by výkon rozhodnutí případně jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] V projednávané věci přezkoumávané rozhodnutí žalovaného nabylo právní moci již dnem 21. 9. 2016 (viz rozhodnutí žalovaného s vyznačenou doložkou právní moci na č. l. 44 správního spisu žalovaného), přičemž stěžovatel v řízení o žalobě (řízení bylo zahájeno dnem 5. 10. 2016, viz záznam o ověření elektronického podání žaloby proti přezkoumávanému rozhodnutí obsažený v soudním spise; srov. § 32 s. ř. s.) sice požádal o přiznání odkladného účinku žaloby, nicméně jeho žádost byla zamítnuta usnesením městského soudu ze dne 30. 11. 2016 (viz č. l. 19 soudního spisu), které nabylo právní moci dne 2. 12. 2016; účinky spojené s právní mocí přezkoumávaného rozhodnutí žalovaného tedy nastaly již před samotným zahájením řízení o žalobě (srov. *a contrario* § 73 odst. 3 s. ř. s.).

[7] Řízení o kasační stížnosti přitom z procesního hlediska představuje zcela odlišnou situaci, než je tomu v řízení o žalobě. Stěžovatel kasační stížností napadá rozhodnutí městského soudu (srov. § 102 s. ř. s.), odkladný účinek kasační stížnosti proto může znamenat toliko odklad vykonatelnosti napadeného rozsudku Městského soudu v Praze o zamítnutí žaloby. Z toho vyplývá, že v projednávané věci by ani eventuálně přiznaný odkladný účinek kasační stížnosti nemohl ovlivnit stále trvající právní účinky přezkoumávaného rozhodnutí žalovaného (srov. např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 2. 2015, č. j. 3 As 9/2015 – 23).

[8] Jelikož přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti stěžovatele by nebyla zachována kontinuita suspenzivního efektu soudního přezkumu vůči rozhodnutí žalovaného, Nejvyššímu správnímu soudu nezbyvá než uzavřít, že výkon napadeného rozsudku by pro stěžovatele nemohl znamenat újmu ve smyslu § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 odst. 1 větou poslední s. ř. s., a proto návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 8. listopadu 2018

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu